

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 18, 2019

Nummer 18, 2019

Redactie: Mr. H. Vorrsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2019:427](#) 23-04-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2012:BX5880](#) 23-11-2012

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1608](#) 30-04-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:1502](#) 30-04-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1626](#) 30-04-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:3595](#) 23-04-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:1301](#) 16-04-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:3353](#) 16-04-2019

Allianz Benelux N.V./Achmea Schadeverzekeringen N.V., tevens handelend onder de naam Interpolis en [X] B.V.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:469](#) 19-02-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:159](#) 23-01-2019

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:4233](#) 01-05-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:4173](#) 29-04-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:2967](#) 25-04-2019

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2019:1347](#) 19-04-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:4183](#) 17-04-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:3830](#) 16-04-2019
werknemer/Zurich insurance public limited company /Vialis B.V.

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2019:1419](#) 03-04-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1745](#) 27-03-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:1882](#) 20-03-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:3400](#) 20-03-2019

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:7313](#) 19-12-2018

Annotatie

Proportionele aansprakelijkheid voor beroepsziekte.

mr. Y. Bosschaart

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal over de vergoeding van immateriële schade aan bewoners van een woning waarin bij hun afwezigheid is ingebroken. Onder welke omstandigheden kan het slachtoffer van woninginbraak als benadeelde partij worden geacht te zijn ‘aangetast in zijn persoon op andere wijze’ als bedoeld in artikel 6:106 sub b BW?

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal over de vergoeding van immateriële schade van bewoners van een woning waarin tijdens hun afwezigheid is ingebroken. Onder welke omstandigheden kan het slachtoffer van woninginbraak als benadeelde partij worden geacht te zijn ‘aangetast in zijn persoon op andere wijze’ als bedoeld in artikel 6:106 sub b BW? Naar het inzicht van de advocaat-generaal doet zich hier niet voor het door de civiele kamer van de Hoge Raad bedoelde geval dat de aard en de ernst van de normschending meebrengen dat de in dit verband relevante nadelige gevolgen daarvan zo voor de hand liggen dat een ‘aantasting in de persoon op andere wijze’ zonder meer kan worden aangenomen. Dat betekent dat de benadeelde partij de gestelde ‘aantasting in de persoon op andere wijze’ met voldoende concrete gegevens zal moeten onderbouwen. Het komt de advocaat-generaal voor dat de gestelde emotionele waarde (dierbaarheid) van de sieraden geen ‘aantasting in de persoon op andere wijze’ kan opleveren. In de civielrechtelijke literatuur wordt algemeen aangenomen dat emotionele waarde van goederen niet voor vergoeding in aanmerking komt. De advocaat-generaal adviseert de Hoge Raad het deel van de uitspraak dat de toewijzing van immateriële schadevergoeding betreft, te vernietigen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 23-04-2019

ECLI: ECLI:NL:PHR:2019:427

Zaaknummer: 17/05184

Rechters: E.J. Hofstee

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 sub b BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Maick S. is veroordeeld voor de gewelddadige dood van de 14 maanden oude peuter Xaja uit Hengelo. Veroordeling voor moord met een celstraf van 22 jaar. De vader en oma van het slachtoffer hebben ieder recht op een voorschot aan immateriële schade van € 40.000, nu sprake is van shockschade. In het ziekenhuis zijn zij direct zijn geconfronteerd met de ernstige gevolgen van het feit en bij beiden is een PTSS vastgesteld.

Een 14 maanden oude peuter is vermoord. Vader en oma hebben haar vlak na het overlijden in het ziekenhuis gezien, terwijl zij bont en blauw was en onder meer een tube in haar keel had en een slangetje in haar neus. Ook had zij bloedende wondjes op haar gezicht. Toen vader zijn dochtertje optilde kwam er nog bloed uit haar mond. Voor zowel de vader als de grootmoeder zijn deze aanblikken zeer ingrijpend zijn geweest, zoals blijkt het door hen uitgeoefende spreekrecht. Naar het oordeel van de rechtbank staat hiermee vast dat vader en oma direct zijn geconfronteerd met de ernstige gevolgen van het door verdachte gepleegde feit. Zij hebben ieder recht op een voorschot aan immateriële schade van € 40.000.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 19-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2019:1347

Zaaknummer: 08/910063-17 en 08/113062-16 (tul) (P)

Rechters: S.K. Huisman, G.J. Stoové en P.M.F. Schreurs

Advocaten: J.B.A. Kalk

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 sub b BW

ANNOTATIE

Proportionele aansprakelijkheid voor beroepsziekte.

mr. Y. Bosschaart

In een uitspraak van 5 maart 2019 van het Hof 's-Hertogenbosch staan de arbeidsrechtelijke omkeringsregel en het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid centraal. De zaak heeft betrekking op werkgeversaansprakelijkheid voor een beroepsziekte. De uitspraak van het hof maakt duidelijk dat wanneer een beroep op de arbeidsrechtelijke omkeringsregel afketst op de onzekerheid of onbepaaldheid van het condicio sine qua non-verband, een beroep op het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid uitkomst kan bieden.

1. Feiten en procesverloop

In een uitspraak van 5 maart 2019 van het Hof 's-Hertogenbosch staan de arbeidsrechtelijke omkeringsregel en het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid centraal. De feiten in deze zaak zijn als volgt. De inmiddels overleden vader van appellante was werkzaam als (onderhouds)schilder. Eerder had hij gewerkt als vrachtwagenchauffeur en als schilder bij twee andere bedrijven. Begin 2000 is bij hem een kwaadaardige tumor in het nierbekken ontdekt en ongeveer gelijktijdig is een kwaadaardige tumor in de longen aangetroffen. In september 2000 zijn uitzaaiingen in de blaas en longen ontdekt. In februari 2001 is de vader van appellante overleden als gevolg van zijn ziekte. De overleden vader van appellante heeft geïntimeerde, zijn ex-werkgever, in oktober 2000 aansprakelijk gesteld voor de door hem ten gevolge van zijn ziekte geleden en nog te lijden schade. Hij zou tijdens zijn dienstverband bij geïntimeerde hebben gewerkt met producten die aromatische amines bevatten die in verband zijn gebracht met urotheelkanker. Bovendien is de overleden vader van appellante bij het afschuren van oude verflagen en het gebruik van verfbijsmiddel geconfronteerd met situaties die een verhoogde kans op nierbekkenkanker, blaaskanker en longkanker met zich brengen.

Appellante en haar inmiddels overleden moeder hebben schadevergoeding als bedoeld in artikel 6:107 en 6:108 BW gevorderd. Na het overlijden van haar moeder is de procedure voortgezet door appellante. Appellante stelt dat geïntimeerde op grond van artikel 7:658 BW

aansprakelijk is, omdat geïntimeerde heeft nagelaten te voorkomen dat haar vader met de eerdergenoemde producten werkte en heeft verzuimd zorg te dragen voor adequate bescherming van haar vader. In eerste aanleg zijn de vorderingen afgewezen. In hoger beroep heeft het Hof Arnhem bij arrest van 27 maart 2012 voor recht verklaard dat geïntimeerde aansprakelijk is voor de door appellante *pro se* en als erfgenaam van haar overleden ouders geleden en nog te lijden schade. Aan dat oordeel heeft het hof ten grondslag gelegd dat er sprake is van een oorzakelijk verband tussen de urotheelkanker bij de overleden vader van appellante en de blootstelling aan gevaarlijke stoffen en dat geïntimeerde ten aanzien van die blootstelling in haar zorgplicht jegens de overleden vader van appellante is tekortgeschoten. Bij arrest van 7 juni 2013 heeft de Hoge Raad het arrest van het Hof Arnhem van 27 maart 2012 vernietigd en het geding ter verdere behandeling en beslissing verwezen naar het Hof 's-Hertogenbosch.

2. Deskundigenberichten

Het hof heeft bij tussenarresten van 2 februari 2016 en 17 januari 2017 deskundigenonderzoeken bevolen. Geregistreerd arbeidshygiënist Boeckhout heeft onderzoek verricht naar de nakoming van de zorgplicht door geïntimeerde. Boeckhout heeft geoordeeld dat geïntimeerde onvoldoende voorlichting en instructies heeft gegeven over de gezondheidsrisico's en beheersmaatregelen en dat er bij geïntimeerde te weinig aandacht was voor het voldoende ventileren van werkruimten en het voorkomen van het wassen van handen met terpentijn. Verder was sprake van beperkt gebruik van adembescherming (koolstofmaskers) en was er onvoldoende aandacht voor het tegengaan van huidcontact bij het werken met epoxycoatings. Klinisch arbeidsgeneeskundige Van der Laan heeft onderzoek verricht naar de grootte van de kans dat de gezondheidsklachten van de overleden vader van appellante kunnen zijn veroorzaakt door de blootstelling aan gevaarlijke stoffen. Van der Laan heeft geconcludeerd dat de kans dat de kanker bij de overleden vader van appellante door zijn werk als schilder bij geïntimeerde is veroorzaakt tussen de 14,7 procent en 32,3 procent bedraagt. Van der Laan heeft kennisgenomen van het deskundigenbericht van Boeckhout over de geldende veiligheidsnormen in de periode dat de overleden vader van appellante bij geïntimeerde werkte en heeft desgevraagd geantwoord dat dit deskundigenbericht niet tot andere conclusies leidt.

3. Arbeidsrechtelijke omkeringsregel

De arbeidsrechtelijke omkeringsregel houdt in dat, wanneer een werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden is blootgesteld aan voor de gezondheid gevaarlijke omstandigheden en schade aan zijn gezondheid heeft opgelopen, het door de werknemer te bewijzen oorzakelijk verband tussen de werkzaamheden en die schade in beginsel moet worden

aangenomen, indien de werkgever heeft nagelaten de maatregelen te treffen die redelijkerwijs nodig zijn om te voorkomen dat de werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden dergelijke schade lijdt. De enkele omstandigheid dat een werknemer bij het verrichten van zijn werkzaamheden is blootgesteld aan voor de gezondheid gevaarlijke stoffen is onvoldoende om toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel te rechtvaardigen. Voor een succesvol beroep op de arbeidsrechtelijke omkeringsregel is vereist dat de werknemer stelt en zo nodig bewijst dat hij zijn werkzaamheden heeft moeten verrichten onder omstandigheden die schadelijk kunnen zijn voor zijn gezondheid. Ook moet de werknemer stellen en zo nodig aannemelijk maken dat hij lijdt aan gezondheidsklachten die daardoor kunnen zijn veroorzaakt (HR 17 november 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA8369, *NJ* 2001/596, m.nt. W.D.H. Asser (*Unilever/Dikmans*); HR 23 juni 2006, ECLI:NL:HR:2006:AW6166, *NJ* 2006/354 (*Havermans/Luyckx*) en HR 9 januari 2009, ECLI:NL:HR:2009:BF8875, *NJ* 2011/252, m.nt. T.F.E. Tjong Tjin Tai (*Landskroon/BAM*)).

Een vermoeden van causaal verband tussen de gezondheidsklachten en de arbeidsomstandigheden wordt niet snel aangenomen. Voor het aannemen van dit vermoeden bestaat een ondergrens. Waar die ondergrens ligt, is onder meer afhankelijk van hetgeen in het algemeen bekend is omtrent de ziekte en haar oorzaken en de schending door de werkgever van de veiligheidsnorm die beoogt de ziekte te voorkomen. Voor toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel is geen plaats indien het verband tussen de gezondheidsschade en de arbeidsomstandigheden te onzeker of te onbepaald is (HR 7 juni 2013, ECLI:NL:HR:2013:BZ1721, *NJ* 2014/99, m.nt. T. Hartlief (*Lansink/Ritsma*) en HR 7 juni 2013, ECLI:NL:HR:2013:BZ1717, *NJ* 2014/98, m.nt. T. Hartlief (*SVB/Van de Wege*)). Dat niet snel een vermoeden van causaal verband tussen de gezondheidsklachten en de arbeidsomstandigheden wordt aangenomen, heeft ermee te maken dat toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel in beginsel leidt tot een alles-of-nietsoplossing (zie bijv. S. Sahtie, 'De aansprakelijkheid van werkgevers voor beroepsziekten krachtens art. 7:658 BW: zijn de grenzen bereikt?', *MvV* 2013/11).

In de onderhavige zaak heeft appellante een beroep gedaan op de arbeidsrechtelijke omkeringsregel. Dit beroep wordt verworpen. Het hof concludeert dat de kans dat de kanker bij de overleden vader van appellante is veroorzaakt door zijn werk als (onderhouds)schilder niet preciezer kan worden bepaald dan reeds is gedaan in het deskundigenbericht van Van der Laan (waaruit volgt dat die kans tussen de 14,7% en 32,3% bedraagt). Ook is onvoldoende zeker in welke periode en door welke blootstelling de kanker is ontstaan. Het hof concludeert dan ook dat het verband tussen de gezondheidsschade en de arbeidsomstandigheden te onzeker en te onbepaald is om toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel te rechtvaardigen. Op dit punt is de uitspraak van het hof geheel in lijn met de jurisprudentie

waaruit volgt dat niet snel een vermoeden mag worden aangenomen tussen de ziekte en de arbeidsomstandigheden en dat geen plaats is voor toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel indien het verband tussen de gezondheidsschade en de arbeidsomstandigheden te onzeker of te onbepaald is.

4. Proportionele aansprakelijkheid

Het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid is door de Hoge Raad aanvaard in zijn arrest van 31 maart 2006 (ECLI:NL:HR:2006:AU6092, *NJ* 2011/250, m.nt. T.F.E. Tjong Tjin Tai (*Nefalit/Karamus*)) en kan worden benut in situaties waarin onzekerheid bestaat over het *condicio sine qua non*-verband tussen enerzijds de normschending en anderzijds de (op zichzelf vaststaande of vast te stellen) schade en waarin die onzekerheid gelegen is in het feit dat de schade kan zijn veroorzaakt hetzij door de aansprakelijkheidscheppende gebeurtenis, hetzij door een voor risico van de benadeelde komende omstandigheid, hetzij door een combinatie van beide oorzaken (HR 21 december 2012, ECLI:NL:HR:2012:BX7491, r.o. 3.5.2, *NJ* 2013/237, m.nt. S.D. Lindenbergh). In een arrest van 24 december 2010 heeft de Hoge Raad benadrukt dat terughoudendheid geboden is bij toepassing van het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid (HR 24 december 2010, ECLI:NL:HR:2010:BO1799, r.o. 3.8, *NJ* 2011/251, m.nt. T.F.E. Tjong Tjin Tai (*Fortis/Bourgonje*)). In dit arrest oordeelde de Hoge Raad dat voor toepassing van het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid 'met name aanleiding kan zijn indien de aansprakelijkheid van de aangesproken partij op zichzelf vaststaat, een niet zeer kleine kans bestaat dat het *condicio sine qua non*-verband tussen de geschonden norm en de geleden schade aanwezig is, en de strekking van de geschonden norm en de aard van de normschending de toepassing van de genoemde regel rechtvaardigen'. Zoals aangegeven, leidt toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel in beginsel tot een alles-of-nietsoplossing. Dit is anders indien na toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel de schade op grond van het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid naar rato van veroorzakingswaarschijnlijkheid over partijen wordt verdeeld. In de literatuur wordt de vraag opgeworpen of de rechter ook kan toekomen aan toepassing van het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid wanneer de arbeidsrechtelijke omkeringsregel niet kan worden toegepast, omdat het causaal verband te onzeker of onbepaald is (zie bijv. S. Sahtie, 'De aansprakelijkheid van werkgevers voor beroepsziekten krachtens art. 7:658 BW: zijn de grenzen bereikt?', *MvV* 2013/11). In zijn annotatie bij het *SVB/Van de Wege*-arrest geeft Hoogeveen aan dat de Hoge Raad voor toepassing van de proportionele aansprakelijkheid wellicht minder strenge eisen stelt aan het deskundigenbericht dan voor toepassing van de omkeringsregel (HR 7 juni 2013, ECLI:NL:HR:2013:BZ1717, *JAR* 2013/177). Mijns inziens valt dat uitgangspunt te verklaren door de omstandigheid dat toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel in beginsel leidt tot een alles-of-nietsoplossing, terwijl de schade op grond

van het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid naar rato van veroorzakingswaarschijnlijkheid over partijen wordt verdeeld (zie ook Chr.H. van Dijk & L.L. Veendrick, 'Zorgplichtschending bij beroepsziekten; bewijsproblemen bij het causaal verband: de arbeidsrechtelijke omkeringsregel en het leerstuk van proportionele aansprakelijkheid', *TVP* 2013, afl. 4). De onderhavige zaak vormt een mooi voorbeeld van een zaak waarin het beroep op de arbeidsrechtelijke omkeringsregel niet slaagt, vanwege de onbepaaldheid of onzekerheid van het verband tussen de gezondheidsklachten en de arbeidsomstandigheden, maar wel een succesvol beroep is gedaan op het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid. Het hof overweegt dat deskundige Boeckhout heeft geconcludeerd dat geïntimeerde onvoldoende voorlichting en instructies heeft gegeven over de gezondheidsrisico's en beheersmaatregelen en dat er bij geïntimeerde te weinig aandacht was voor het voldoende ventileren van werkruimten en het voorkomen van het wassen van handen met terpentijn. Verder was sprake van beperkt gebruik van adembescherming (koolstofmaskers) en was er onvoldoende aandacht voor het tegengaan van huidcontact bij het werken met epoxycoatings. Het hof oordeelt dat de kans dat de schade van appellante is veroorzaakt door de schending van de zorgplicht door de ex-werkgever van haar vader niet zeer klein en niet zeer groot is. Er is derhalve ruimte voor toepassing van het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid. Het hof realiseert zich dat dit leerstuk met terughoudendheid moet worden toegepast, maar oordeelt dat toepassing van het leerstuk, gelet op de strekking van de geschonden norm en de aard van de normschending, waaronder de aard van de door benadeelde geleden schade, gerechtvaardigd is. Het hof heeft daarbij in het bijzonder rekening gehouden met het beschermingskarakter van artikel 7:658 BW. Ook is gewicht toegekend aan de omstandigheden dat het gaat om de schending van de zorgplicht van een werkgever jegens een werknemer en dat de genoemde werknemer is overleden als gevolg van blaaskanker. Het hof heeft zijn oordeel derhalve goed gemotiveerd aan de hand van de uitgangspunten van het *Fortis/Bourgonje*-arrest. Nu het beroep op proportionele aansprakelijkheid slaagt, kan appellante aanspraak maken op gedeeltelijke schadevergoeding door de ex-werkgever. Het hof stelt de kans dat de schade is ontstaan door de normschending door geïntimeerde vast op 25 procent. Het hof heeft daarbij de door deskundige Van der Laan genoemde marge van 14,7 procent tot 32,3 procent als vertrekpunt genomen. De uitspraak van het hof maakt duidelijk dat wanneer een beroep op de arbeidsrechtelijke omkeringsregel afketst op de onzekerheid of onbepaaldheid van het verband tussen de gezondheidsklachten en de arbeidsomstandigheden, een beroep op het leerstuk van de proportionele aansprakelijkheid mogelijk uitkomst kan bieden.

RECHTSPRAAK

***Verzekeringsrecht. Arbeidsongeschiktheidsverzekering,
consumentenovereenkomst, geen oneerlijk beding in de zin van
Richtlijn 93/13/EEG, uitleg begrip arbeidsongeschiktheid.
Bruikbaarheid deskundigenrapporten.***

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:469

Zaaknummer: 200.229.339/01

Rechters: J.F. Aalders, C. Uriot en J.M. de Jongh

Advocaten: K.F.J. Machiels en H.E. Foudraine

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot zware mishandeling door met een schaar in het gezicht van de buurman te steken. De benadeelde vordert € 4.500 immateriële schadevergoeding. Het hof schat op grond van artikel 6:106 BW naar maatstaven van billijkheid de schade op € 3.000, gelet op de aard en ernst van het letsel, de littekens en de somatische en psychische klachten van de benadeelde.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 23-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:159

Zaaknummer: 23-002573-17

Rechters: W.M.C. Tilleman, J.J.I. de Jong en H.A. van Eijk

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 sub b BW

RECHTSPRAAK

Schadeverzekering. Subrogatie. Strekking art. 7:962 lid 3 BW; ook beperking verhaalsrecht verzekeraar tegen overige medeschuldenaren.

Deze uitspraak dateert van voor de totstandkoming van PS Updates, maar wegens de relevantie is deze wel in de databank opgenomen. Hierbij is gebruikgemaakt van de samenvatting van rechtspraak.nl.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 23-11-2012

ECLI: ECLI:NL:HR:2012:BX5880

Zaaknummer: 12/00396

Rechters: F.B. Bakels, J.C. van Oven, A.H.T. Heisterkamp, M.A. Loth en M.V. Polak

Advocaten: M.E. Franke, K. Teuben en mr. F.M. Ruitenbeek-Bart

Wetsartikelen: 7:962 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Zaak van vier weduwen van de ‘Ogoni 9’. Eiseressen stellen dat Shell medeplichtig is aan de onrechtmatige arrestatie en detentie en de schending van de persoonlijke integriteit van hun echtgenoten. Zij houden gedaagden Shell verantwoordelijk voor medeplichtigheid aan grondrechtenschendingen door het Nigeriaanse regime, dat heeft geleid tot de dood van hun echtgenoten. Bewijsopdracht over gestelde betrokkenheid van Shell bij omkoping getuigen in de zaken van de echtgenoten.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 01-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:4233

Zaaknummer: C/09/540872 / HA ZA 17-1048

Rechters: L. Alwin, B. Meijer en A.C. Bordes

Advocaten: Ch. Samkalden en W.I. Wisman

Wetsartikelen: 4 ACHPR, 5 ACHPR, 6 ACHPR en 7 ACHPR

RECHTSPRAAK

Hof vernietigt uitspraak van rechtbank en oordeelt alsnog dat het uitzenden van heimelijke opnamen niet onrechtmatig is. Burgemeester heeft zijn privéleven, waaronder ontmoetingen met een jonge man, tot onderwerp van publieke aandacht en politieke beoordeling gemaakt. Het maken en uitzenden van heimelijke opnamen maakt op indringende wijze inbreuk op het privéleven, maar de journalistieke vrijheid van meningsuiting in een politieke kwestie weegt hier zwaarder.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:1502

Zaaknummer: 200.208.781/01

Rechters: H.T. van der Meer, R.J.F. Thiessen en D. Kingma

Advocaten: J.P. van den Brink en S.F. Kalff

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Werkgeversaansprakelijkheid. Bij het leggen van een buis is een werknemer in een gleuf gevallen met ernstig rugletsel tot gevolg. De werkgever is volgens het hof tekortgeschoten in zijn zorgplicht. Het hof stelt de werknemer in de gelegenheid om zijn schadevordering (€ 40.000 aan immateriële schade en primair € 214.475 en subsidiair € 61.301 aan materiële schade) nader te onderbouwen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1626

Zaaknummer: 200.215.362_01 en 200.216.475_01

Rechters: C.E.L.M. der Smeenk-van Weijden, J.W. van Rijkom en J.M.H. Schoenmakers

Advocaten: M.J.J. Pieters en F.H.I. Hundscheid

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Misleiding door eerdere hoofdpijn- en duizeligheidsklachten niet mede te delen. Aegon zou bij kennis van de ware stand van zaken geen verzekering hebben gesloten. Anders dan de verzekerde betoogt, is het beroep van Aegon op de gevolgen van het niet-nakomen van de mededelingsplicht niet in strijd met de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1608

Zaaknummer: 200.220.974_01

Rechters: P.P.M. Rousseau, M.A.M. Vaessen en J.G.A. Struycken

Advocaten: K.M. Moeliker en C.C. Janssen

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. ASR is als AVP-verzekeraar gehouden de letselschade van een student te vergoeden, die tijdens een introductiefest bij dansende bewegingen onverwachts besprongen werd door een medestudent en daardoor ten val kwam. Niet is gebleken dat de student toestemming gaf voor de sprong. Het beroep van ASR op een sport- en spelsituatie gaat niet op.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 29-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:4173

Zaaknummer: C/09/523857 HA RK 16-630

Rechters: S.J. Hoekstra-van Vliet

Advocaten: C.L.J.A. Spiertz, mr. E. Pans en mr. M.A. van Lopik

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Eerste Kamerlid heeft rectificatie en schadevergoeding gevorderd van een artikel dat over haar is verschenen in Quote. De vordering wordt afgewezen, de publicatie is niet onrechtmatig. Eiseres heeft als publiek figuur meer kritiek te dulden dan iemand zonder publieke functie. Het stuk vindt voldoende steun in feiten en er is gelegenheid tot hoor en wederhoor geweest. Het artikel levert een bijdrage aan het actuele maatschappelijk debat over de integriteit van Kamerleden.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 25-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:2967

Zaaknummer: C/13/664243 / KG ZA 19-338

Rechters: M. van Walraven

Advocaten: H.C.M.G. Dietz en A. Chr Alberdingk Thijm

Wetsartikelen: 6:162 BW en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Geschrokken appellant mishandelt een man die in de nacht een ladder beklom en zijn hoofd door het slaapkamerraam naar binnen stak. Zeer ernstig letsel met vergaande gevolgen. Anders dan de rechtbank honoreert het hof het beroep op eigen schuld van appellant (gedeeltelijk). Het hof komt na billijkheidscorrectie uit op een eigen schuld van 25 procent.

Letselschade na mishandeling. Appellant wordt midden in de nacht wakker gemaakt door de hem onbekende geïntimeerde, die op een ladder is geklommen tot aan het openstaande slaapkamerraam van appellant, vervolgens zijn hoofd door het slaapkamerraam heeft gestoken en 'Hallo, ik ben [geïntimeerde]' heeft gezegd. Appellant rent naar beneden en naar buiten en slaat geïntimeerde. Geïntimeerde komt ten val en loopt daardoor zeer ernstig en blijvend (meervoudig) letsel op. Het letsel bestaat uit een grote schedelbasisfractuur met ernstig hersenletsel en een geïsoleerde breuk in de linkeroogkas. Appellant is strafrechtelijk veroordeeld voor zware mishandeling, waarmee volgens het hof de aansprakelijkheid van appellant is gegeven. Aan de orde is de vraag of geïntimeerde de gehele schade dan wel een deel daarvan voor eigen rekening zal dienen te nemen. Het hof is van oordeel dat aan de zijde van beide partijen sprake is van omstandigheden die aan hen toegerekend kunnen worden en die aan het ontstaan van het incident hebben bijgedragen. De wederzijdse causale bijdrage wordt op 50 procent gesteld. Door zijn letsel is geïntimeerde echter geconfronteerd met een drastisch en in negatieve zin gewijzigd toekomstbeeld en een blijvende ingrijpende aantasting van zijn kwaliteit van leven, waarbij hem zijn autonomie is ontnomen. Deze gevolgen, gezien in samenhang met het hiervoor benoemde verschil in verwijtbaarheid, leiden ertoe dat de billijkheid een andere verdeling dan 50/50 eist. Voor de financiële gevolgen van het incident geldt dat het gebeurde voor beide partijen forse gevolgen heeft. Deze financiële gevolgen wegen tegen elkaar op, in die zin dat het hof daarin geen aanleiding ziet voor een verdere (billijkheids)correctie op het percentage van de door appellant te vergoeden schade. Voor recht wordt verklaard dat appellant aansprakelijk is voor 75 procent van de schade van geïntimeerde en een voorschot op de schadevergoeding van € 100.000 wordt toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 23-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:3595

Zaaknummer: 200.211.516/01

Rechters: H. de Hek, O.E. Mulder en M. Willemse

Advocaten: L.H. Poortman-de Boer en A. Speksnijder

Wetsartikelen: 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Beroep van verzekeraar Aegon op opzetclausule wegens een strafrechtelijke gedraging slaagt wegens bijzondere omstandigheden niet. Voor deze conclusie zijn de maatschappelijke functie van de aansprakelijkheidsverzekering en van de dader- en slachtofferbescherming die een dergelijke verzekering beoogt te bieden uitgangspunt.

Tijdens een verhitte discussie heeft Y mevrouw X geduwd, waarbij zij met haar hoofd op de tuintegels is gevallen. Y is strafrechtelijk veroordeeld voor zware mishandeling. X vordert een bedrag van € 100.000 aan immateriële schade. Zij stelt dat rekening moet worden gehouden met de tendens in de rechtspraak en literatuur tot vaststelling van hogere smartengeldbedragen ten opzichte van het (recente) verleden. X vordert ook € 85.460 materiële schadevergoeding. Y heeft met Aegon een verzekeringsovereenkomst Woon & Vrije Tijdpakket gesloten. Aegon heeft geweigerd dekking te verlenen voor eventuele aansprakelijkheid van Y voor het voorval en heeft daartoe een beroep gedaan op de opzetclausule. De rechtbank bepaalt het smartengeld naar billijkheid op een bedrag van € 30.000. Daarbij heeft de rechtbank rekening gehouden met de gewijzigde opvattingen in Nederland over de omvang van smartengeld, maar niet in de mate die X voorstaat. Voor de materiële schade wijst de rechtbank € 64.724 toe. Het schadevoorzak voldoet in beginsel aan de voorwaarden voor toepassing van de opzetclausule. De bijzondere omstandigheden van dit geval maken echter dat Aegon daarop toch geen beroep toekomt. Voor deze conclusie zijn de maatschappelijke functie van de aansprakelijkheidsverzekering en van de dader- en slachtofferbescherming die een dergelijke verzekering beoogt te bieden uitgangspunt. Daarbij is doorslaggevend dat, anders dan Aegon stelt, hier geen sprake is van een 'criminele' gedraging, waarop de opzetclausule in de kern genomen ziet. Niet iedere strafrechtelijk verwijtbare gedraging moet of kan als zodanig worden aangemerkt.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 17-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:4183

Zaaknummer: C/09/543533 / HA ZA 17-1206

Rechters: S.J. Hoekstra-van Vliet, J.M. Willems en J. Brandt

Advocaten: C.I. Zaad, B. van Treijen en V.R. Pool

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Eigenaar van een tankstation is niet aansprakelijk voor de schade die een bezoeker opliep tijdens een val op het toilet. Er zijn voldoende maatregelen genomen.

Deelgeschil. Een bezoeker glijdt uit in de toiletruimte bij een tankstation met een gecompliceerde enkelbreuk tot gevolg. De bezoeker stelt dat hij is gevallen door de natte vloer. Het hof oordeelt dat geen sprake is van een gebrekkige opstal. Er is geen wettelijk voorschrift of dwingend voorgeschreven norm die bepaalde tegels met antisliplaag voorschrijven. Het enkele feit dat de vloer regelmatig nat zal zijn als gevolg van dweilen brengt niet mee dat die onder het bereik van artikel 6:174 BW valt. De eigenaar heeft wel een zorgplicht. Er zijn voldoende maatregelen getroffen ter voorkoming van het gevaar van vallen, mede in het licht van de normaal te verwachten oplettendheid en voorzichtigheid van de bezoekers van het toilet. De maatregelen waren voldoende afgestemd op de voorzienbare risico's. De zorgplicht reikt niet zo ver dat ieder risico wordt uitgesloten.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 16-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:1301

Zaaknummer: 200.218.346/01

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, J.W.M. Tromp en J.F. Aalders

Advocaten: M.G.F. de Graaff-Bosch en H. Lebbing

Wetsartikelen: 6:174 BW

RECHTSPRAAK

**werknemer/Zurich insurance public limited company
/Vialis B.V.**

Arbeidsrecht. Deelgeschilprocedure. Aansprakelijkheid werkgever op grond van artikel 7:658 BW. Rechtbank oordeelt dat de transitievergoeding als schadebepalende factor bij de schadeafwikkeling dient te worden betrokken, althans als voordeel in mindering dient te worden gebracht op de geleden schade.

Feiten

Werknemer is vanaf 1985 werkzaam geweest in de onderneming van Vialis. Hij heeft de functies van technisch medewerker, systeemmanager en ICT-coördinator vervuld. Hij is op 6 januari 2011 uitgelopen op het parkeerterrein van Vialis. Werknemer heeft blijvend letsel opgelopen als gevolg van dit ongeval. Vialis heeft de aansprakelijkheid tegenover werknemer voor de door hem geleden en te lijden schade als gevolg van het ongeval erkend. Zurich insurance public limited company (hierna: Zürich) heeft – op basis van een gesloten aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven – namens Vialis de afwikkeling van de schade op zich genomen. Werknemer heeft zich op 10 januari 2011 ziek gemeld. Eind 2012 is werknemer door zijn werkgever hersteld gemeld. In de praktijk verrichtte werknemer zijn werkzaamheden vanuit huis. In februari 2015 is een re-integratietraject gestart. Op 8 juni 2015 heeft werknemer zich opnieuw ziek gemeld. Vanaf 5 juni 2017 heeft werknemer van het UWV een loongerelateerde WGA-uitkering ontvangen op basis van een arbeidsongeschiktheid van 35 tot 80%. Met ingang van 5 juni 2017 is de arbeidsovereenkomst tussen werknemer en Vialis op basis van een vaststellingsovereenkomst geëindigd. Vialis heeft werknemer een transitievergoeding betaald ten bedrage van € 77.000 bruto. In (deel)geschil is of de transitievergoeding die werknemer op grond van artikel 7:673 BW heeft ontvangen van Vialis bij beëindiging van zijn dienstverband in mindering dient te worden gebracht op de door Zürich als aansprakelijkheidsverzekeraar van Vialis te vergoeden schade. Het verzoek is gegrond op artikel 1019w Rv.

Oordeel

Het feitelijk causaal verband tussen het ongeval en de beëindiging van het dienstverband en daarmee de ontvangen transitievergoeding staat vast. Bij de beoordeling of de transitievergoeding in de schadeafwikkeling moet worden betrokken is onder meer van belang: de aard van de aansprakelijkheid, de aard van de schade, de voorzienbaarheid en de aard van het voordeel. De transitievergoeding voorziet naar haar aard in een tegemoetkoming in de financieel nadelige gevolgen van de beëindiging van het dienstverband op initiatief van de werkgever. Daarmee dekt de transitievergoeding ook (deels) eventuele schade bestaande uit verlies aan inkomen na het ontslag. In zoverre is de transitievergoeding naar haar aard vergelijkbaar met de aard van de schadevergoeding die Zürich aan werknemer dient uit te keren bestaande uit verlies aan arbeidsvermogen wegens arbeidsongeschiktheid vanwege de aansprakelijkheid van Vialis voor de gevolgen van het ongeval. De aard van de transitievergoeding pleit aldus voor de conclusie de transitievergoeding te betrekken in de schadeafwikkeling. Volgens vaste rechtspraak onder artikel 7:681 BW (oud) staat het de rechtbank vrij in de procedure betreffende de aansprakelijkheid van de werkgever (art. 7:658 BW) rekening te houden met de op grond van artikel 7:681 BW (oud) toe te kennen schadevergoeding en vice versa (de Baijingsjurisprudentie). Het vervallen van de schadevergoeding op grond van artikel 7:681 BW (oud) rechtvaardigt niet de conclusie dat er geen ruimte is voor verrekening van de transitievergoeding met de door de werkgever op de voet van artikel 7:658 BW te vergoeden schade. De zienswijze van werknemer dat de compensatieregeling transitievergoeding meebrengt dat de transitievergoeding niet in de schadeafwikkeling dient te worden betrokken omdat deze Vialis niet 'raakt', deelt de rechtbank niet. Gelet op het doel en de strekking van de compensatieregeling, namelijk het tegengaan van slapende dienstverbanden, brengt de mogelijkheid voor Vialis van compensatie naar het oordeel van de rechtbank evenwel niet mee dat de transitievergoeding buiten de schadeafwikkeling moet worden gelaten. Van 'profijt' van de transitievergoeding door de werkgever is geen sprake. Met compensatie is beoogd om werkgevers tegemoet te komen in de kosten van beëindiging van een dienstverband in het geval van onder meer langdurige arbeidsongeschiktheid en om daarmee die beëindiging in voorkomend geval als blijk van fatsoenlijk werkgeverschap te stimuleren. Met die prikkel is moeilijk verenigbaar de transitievergoeding buiten de schadeafwikkeling te laten. Weliswaar is de aansprakelijkheid van Vialis gedekt door een verzekering, die omstandigheid rechtvaardigt niet dat werknemer twee keer gecompenseerd wordt voor de (inkomens)schade die hij heeft geleden als gevolg van het ongeval. Dit alles leidt tot de conclusie dat de transitievergoeding als schadebepalende factor bij de schadeafwikkeling dient te worden betrokken, althans als voordeel in mindering dient te worden gebracht op de geleden schade.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 16-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:3830

Zaaknummer: C-09-561327-HA RK 18-502

Rechters: M.C. van Ritsema Eck-van Drempt

Advocaten: J.F. Vermeulen en R. Gruben

Wetsartikelen: 1019w Rv, 6:98 BW, 6:100 BW, 7:658 BW en 7:673 BW

RECHTSPRAAK

**Allianz Benelux N.V./Achmea Schadeverzekeringen N.V.,
tevens handelend onder de naam Interpolis en [X] B.V.**

***Arbeidsrecht. De hoofdaannemer is medeaansprakelijk voor de
veiligheid van de zzp'er die is ingehuurd door de onderaannemer.***

Feiten

In 2010 heeft A [X] B.V. ingeschakeld om schade aan zijn kassen te herstellen. [X] B.V. heeft een onderaannemer ingeschakeld die vervolgens zeven zzp'ers onder wie [z] heeft ingeschakeld om met hem een deel van het werk aan de kassen uit te voeren. [z] heeft in de uitoefening van die werkzaamheden op 9 augustus 2010 ernstig letsel opgelopen doordat, toen hij op drie meter hoogte stond, een stuk glas uit de sponning op zijn onderarm is gevallen. De onderaannemer heeft aansprakelijkheid voor de door [z] geleden schade erkend en Allianz, de AVB-verzekeraar van de onderaannemer, heeft (een voorschot op) de schade vergoed. In deze procedure stelt Allianz zich op het standpunt dat naast de onderaannemer ook [X] B.V. (en haar AVB-verzekeraar Achmea) op grond van artikel 7:658 lid 4 BW aansprakelijk is voor de door [z] geleden schade en wil zij voor (een deel van) de door haar vergoede schade regres nemen op [X] B.V. en Achmea. Allianz heeft in eerste aanleg ten aanzien van Achmea en [X] B.V. in de kern gevorderd dat voor recht wordt verklaard dat Achmea en [X] B.V. (mede) aansprakelijk zijn voor de schadelijke gevolgen van het ongeval en worden veroordeeld tot vergoeding van die schade. De rechtbank heeft de vorderingen afgewezen. Allianz komt op tegen dit oordeel.

Oordeel

Tussen partijen is niet in geschil dat de werkzaamheden die [z] heeft verricht hebben plaatsgevonden in de uitoefening van het bedrijf van [X] B.V. Partijen twisten over de vraag of [z] voor de zorg voor zijn veiligheid mede afhankelijk was van [X] B.V. Het hof beantwoordt die vraag bevestigend. Het behoort tot de taak van [X] B.V. als hoofdaannemer om ervoor te zorgen dat de door haar aangenomen werkzaamheden veilig worden uitgevoerd en zij is verantwoordelijk voor de veiligheid van de arbeidsplaats. Van [X] B.V. mocht worden verwacht dat zij voorafgaand aan de start van de werkzaamheden de risico's van het werk

inventariseerde, dat ze deze risico's met haar onderaannemer besprak, en dat zij over de in verband met die risico's te nemen veiligheidsmaatregelen goede afspraken maakte, waaronder ook afspraken over het toezicht op het naleven van de veiligheidsmaatregelen. Hoewel [X] B.V. kennelijk een aantal veiligheidsaspecten onder ogen heeft gezien, heeft zij naar het oordeel van het hof niet voldaan aan de op haar rustende verplichting. Dat mondeling met de onderaannemer is afgesproken dat hij verantwoordelijk is voor de door hem ingeschakelde zzp'ers en dat [X] B.V. om deze reden niet aansprakelijk is, volgt het hof niet. [X] B.V. is dan ook, net als de onderaannemer, tekortgeschoten in de op haar rustende zorgplicht. Wel is het hof van oordeel dat de schade grotendeels aan de onderaannemer is toe te rekenen en om deze reden dient de onderaannemer 70% van de schade te dragen. Het verweer van Allianz dat de ondernemer als onderschikte in de zin van de verzekeringsvoorwaarden moet worden gezien en hij dus voor dat deel (70%) bij Achmea is verzekerd gaat niet op. Dat [X] B.V. zeggenschap heeft over de wijze waarop het werk wordt uitgevoerd en de daarbij te treffen veiligheidsmaatregelen, betekent niet dat de onderaannemer als ondergeschikte ten opzichte van [X] B.V. moet worden beschouwd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:3353

Zaaknummer: 200.191.410

Rechters: A.E.F. Hillen, A.E.B. ter Heide en S.C.P. Giesen

Advocaten: I.M.C.A. Reinders Folmer en E. den Bos-van Berg

Wetsartikelen: 6:10 BW, 6:101 BW, 6:102 BW, 7:658 BW, 7:658 lid 4 BW, 7:954 BW en 7:961 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Een wielrenner komt bij het passeren van een man die met zijn hond wandelt ten val met een dwarslaesie tot gevolg. De hondenbezitter is op grond van artikel 6:179 BW aansprakelijk, nu hij niet is geslaagd in het ontzenuwen van het bewijsvermoeden.

Een wielrenner passeert gedaagde die met zijn hond over een pad loopt. De wielrenner slaat tijdens het passeren over de kop met zijn fiets, als gevolg waarvan hij een dwarslaesie van de bovenste nekwerfel heeft opgelopen. Hierdoor is hij geheel verlamd geraakt. De wielrenner stelt dat de hond van gedaagde tegen zijn voorwiel is gelopen en stelt de eigenaar op grond van artikel 6:179 BW dan wel artikel 6:162 BW aansprakelijk. De hondenbezitter stelt dat zijn hond achter hem liep, hij niet heeft gemerkt dat de hond tegen het wiel aanliep en dat de hond geen letsel heeft. De rechtbank acht vanwege feiten en omstandigheden het bewijsvermoeden gerechtvaardigd dat het ongeval is ontstaan doordat de hond van gedaagde in de richting van de fiets van eiser is gelopen. De stellingen van gedaagde leiden niet tot het oordeel dat gedaagde is geslaagd in het ontzenuwen van het bewijsvermoeden. Dit brengt met zich dat gedaagde als bezitter van de hond aansprakelijk is voor de door de hond aangerichte schade. De rechtbank verwijst naar de schadestaatprocedure.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 03-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2019:1419

Zaaknummer: C/02/343970 / HA ZA 18-265

Rechters: Poerink, Van den Heuvel en Van 't Nedereind

Advocaten: J.M.M. Menu en P.J. Klein Gunnewiek

Wetsartikelen: 6:179 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Is verweerder aansprakelijk voor de val met hersenletsel tot gevolg? Het geven van een duw was in de gegeven omstandigheden niet onrechtmatig. In een deelgeschil is geen ruimte voor een proceskostenveroordeling van de benadeelde.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1745

Zaaknummer: C/16/471121 / HA RK 18-330

Rechters: A.S. Penders

Advocaten: E.M.G. Pouls en J.R.M. Schravenmade

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

***Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Gezondheidsrecht. Uitleg
polisvoorwaarde ‘medisch vast te stellen stoornis’.***

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 20-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:1882

Zaaknummer: C/13/645597 / HA ZA 18-319

Rechters: P.J. van Eekeren

Advocaten: A. Koert en E.J. Wervelman

RECHTSPRAAK

Overheidsaansprakelijkheid. De Staat heeft onrechtmatig jegens eiser gehandeld door hem aanvankelijk niet als zelfmelder aan te merken en hem aan te houden en hierover in de publiciteit te treden. De Staat is daarom aansprakelijk voor de schade die eiser hierdoor heeft geleden en nog zal lijden. In de schadestaatprocedure zal vervolgens de omvang van deze schade moeten worden vastgesteld en moeten worden geoordeeld over eventuele eigen schuld.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 20-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:3400

Zaaknummer: C/09/548651 / HA ZA 18-223

Rechters: R.C. Hartendorp

Advocaten: I.M.C.A. Reinders Folmer en I.C. Engels

Wetsartikelen: 6:162 BW, 6:98 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Tussenvonnis. Een wielrenner komt bij het passeren van een man die met zijn hond wandelt ten val met een dwarslaesie tot gevolg. De rechtbank acht het bewijsvermoeden gerechtvaardigd dat het ongeval is ontstaan doordat de hond van gedaagde in de richting van de fiets van eiser is gelopen. Gedaagde wordt in de gelegenheid gesteld om tegenbewijs te leveren.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 19-12-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:7313

Zaaknummer: C/02/343970 / HA ZA 18-265

Rechters: Poerink, Van den Heuvel en Van 't Nedereind

Advocaten: J.M.M. Menu en P.J. Klein Gunnewiek

Wetsartikelen: 6:179 BW en 6:101 BW